

Zahrada

1. Je noc, už město spí, sad tone v tmách.

Jen jeden ještě bdí na modlitbách.

V zahradě nad městem pod hvězdami

Jedenáct sní svůj sen-jen jeden bdí.

V zahradě nad městem na kameni

Jen slabý tichý sten z úst jeho zní:

Ref: Ne má, ne má, vůle staň se Tvá.

2. Kde jsou tví přátelé nejměnější?

Proč tě ve chvíli zlé nepotěší?

Za ně chceš umírat? Jak zbytečné!

Ne, to jen lstivý had do srdce tne.

Ty přece dávno víš, o co tu jde.

Snad se teď nebráníš říct podruhé:

Ref:

3. Noci už pomaloučku ubývá, přátelé tvoji klidně spí.

Moc česu už ti, chlapče, nezbyvá, brzy tu bude svítání.

Krev svoji drahou tiše proléváš, není to dneska naposled.

Stejně to vůbec asi nevnímáš, díváš se vpřed.

Vidíš, jak do nebe už slavně jdou ti, co dnes klidně spí

a proto vstáváš s tváří radostnou a voláš potřetí:

Ref: